

ved med at køre, præcis ligesom den her besparelse eller nyregulering gør det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Homann, sidste spørgsmål til ministeren.

Morten Homann (SF):

Når man sænker en løbende regulering, så giver det et provenu i det første år, og uanset om man så bare havde lavet en lavere regulering i et år og så var vendt tilbage til den gamle regulering, så havde man de penge år efter år efter år, fordi man havde haft et år med lavere regulering. Det er jo ikke det, der er tilfældet.

Nu har man fastholdt en permanent lavere regulering af børnefamilieydelsen. Det betyder, at man får stadig flere penge i kassen år for år for år. Det vil sige, at man i 2005 ikke alene har råd til at flytte penge fra børnefamilierne til de ældre, som regeringen gjorde i 2004, men man har oven i købet fået nye penge, så man i alt er oppe på 160 mio. kr. ifølge skatteministerens tal, som man kan bruge til at finansiere nye initiativer. Tilsvarende kommer der endnu flere penge fra børnefamilierne igen i 2006. Sådan er logikken i det her: Der bliver akkumuleret flere og flere penge at gøre godt med.

Derfor spørger jeg: Er det ikke at holde børnefamilierne lidt for nar, at man påstår, man kommer med 100 mio. kr. i gave til dem, når de får lov til at betale mere og mere og mere og mere for hvert år, der går, med regeringens nye børnefamilieydelsespolitik?

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg må sige, at det er en meget abstrakt udlægning, hr. Morten Homann har af tingene.

Det er jo sådan, at de ting, der blev foreslået på finansloven for 2004, også skal reguleres op efter, og derfor er der også behov for flere penge i den afdeling.

Så må jeg altså bare sige, at hr. Morten Homann prøver at lave et link, som jeg ikke mener er der. Der er vi jo simpelt hen uenige.

Men hvis man endelig skulle sige noget, så må hr. Morten Homann jo være en meget glad mand, i og med at pengene er fastholdt til børnefamilierne. Det må jo være retorikken fra hr. Morten Homanns side, og det kan vi så alle sammen være glade for.

Kl. 15.45

Men jeg kan stadig væk ikke acceptere det regnestykke, hr. Morten Homann prøver at lave,

i og med at det er to fuldstændig adskilte ting, og at man, da man lavede finansloven for 2004, ikke havde overvejet, hvad man skulle lave og have finansieret i 2005.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 655

20) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Er ministeren enig i, at straffen for hasarderet kørsel med uagtsomt manddrab til følge bør sidestilles med straffen for spirituskørsel med uagtsomt manddrab til følge?«

Peter Skaarup (DF):

Vi har på det seneste set nogle meget alvorlige ulykker, hvor der har været tale om hasarderet kørsel med drab, kan man godt sige, til følge. Her er vi i Dansk Folkeparti optaget af, at vi får set på strafferammerne, fordi det er kommet frem, at man f.eks. i forbindelse med den meget alvorlige situation, der var på Frederikssundsvej i Brønshøj for nylig, hvor flere mennesker blev dræbt, ville kunne komme ud for, at den pågældende kunne nøjes med 6-8 måneders fængselsstraf.

Det synes vi er alt for lidt i den pågældende situation, og derfor er vi interesserede i at høre, om ministeren vil være klar til at lave en stramning på det punkt i lovgivningen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at det er fuldstændig korrekt: Hasarderet kørsel og spirituskørsel er desværre hvert år årsag til forfærdelig mange dødsulykker i trafikken, og hver gang er de dødsfald lige tragiske og meningsløse.

Da regeringen tiltrådte, lagde vi vægt på, at der skulle gennemføres en markant skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab, også for uagtsom betydelig legemsbeskadigelse og forsætlig fareforvoldelse inden for færdselsområdet. Derfor vedtog Folketinget i 2002 med et bredt flertal, herunder Dansk Folkeparti, et forslag, som ændrede straffeloven, så strafmaksimum blev fordoblet. Det fremgik også af bemærkningerne, at hensigten med ændringerne var at opnå en fordobling af de udmålte straffe.

For disse betydelige skærpelser har retspraksis været sådan, at der har været en vis forskel i udgangspunktet for strafudmåling, afhængigt af